

Τῆ ἱστ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς αὐγουστοῦ

† Μνήμη τῆς ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδῆς τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡτοῖ τοῦ Ἁγίου Μανδηλίου, τοῦ Ἁγίου

Μάρτυρος Διομήδους ἑ τοῦ

† Ἁγίου Γερασίμου τοῦ ἐν Κεφαλληνία.

ᾠχος ἧ Πα

ᾠχὸς ἧ Πα

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι
Κυ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

ᾠχος 4 Πα

Ἰων πιστων σε προστατην και τα χυναν
τι λη πτο ρα ^Δο σι ω τα τε Πα ατερ θε
ο φο ρε Γε ρα σι με ^πα νε δει ξε Θε ο ος
ε πι γης ^Δο παντων των ον των κη δε μων ^π
θε ρα πευ εις γαρ σω μα α των ^Δκαι ψυ χων τα
πα θη τη ση χα ρι τι ^πδο ζα τω σε δο
ξα σαν τι λαμ πρως ^Δδο ζα τω σε ε θου μα
στω σαν τι ^Δδο ζα τω ε νε ρ γουν τι
δι α σου πα σιν ι ι α α μα τα ^π

Δόξα. Ὁμοιον.

Ἦχος ♪ Πα

^Γ ^Π
^π ⁹ **Γ**ων Τρι κα λων τον γονον Κεφαλ λη νων

το κλε ι σμα **Δ** Ο μα λων Μο νησ των προ στα

α την σε ευ φη μου μεν Γε ρα σι με ^π ⁹ ε

βι ω σας γαρ εν τη δε τη ζω η **Δ** ως αγ γε

λος ου ρα νιος Θε ου ^π ⁹ δι ο δο ξησ η ζι ω ω

θη **Δ** και α φθαρ σι ας σω μα σου το παν

τι μον ^π ⁹ δο ο ζα τω σε δο ζα σαν τι Χρι στω

Δ δο ζα τω σε ε α φθαρ τω σαν τι **Δ** δο ζα

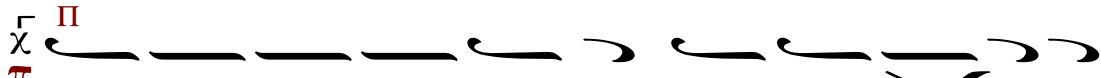
τω δω ρη σα με νω σε πι στοις + πρε σβυν

Γ
α α κοι οι μη η τον ^π ⁹

Καὶ νῦν.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Ἱ Πα

^π_π ^π

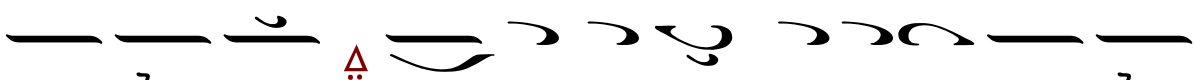
^π **Ε**ν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε

^Δ

 φυ λα ζας ^Δ **Α** εν τη Κοι μη σει τον κο σμον ου

^π

 κα τε λι πες Θε ο το κε ^π **Μ**ε τε στης προς

^Δ

 την ζω ην ^Δ **Α** μη τηρ υ παρ χου σα της ζω

^Δ

 ης ^Δ **Α** και ταις πρε σβει αις ταις σαι αις λυ τρου με

^π

 νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η μω ω ω ω ν ^π

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Νεοφανέντος σου, τῇ οἰκουμένη σοφέ, καὶ πλουτισθέντος σου, ταῖς θεϊκαῖς ἀρεταῖς, λελαμπρυσμένος φωστήρ ἀναπεφάνθης· ὅθεν ὡς στερέωμα, Ἐκκλησίας τεθέντα σε, ἄσμασι γεραίρομεν, ὡς ἀστράπτοντα χάρισι. Διὸ καὶ σὲ προστάτην πλουτοῦντες, ὕμνοις τὴν σὴν τιμῶμεν μνήμην.

Δόξα.

Τὴν καθαρότητα, τῆς διανοίας σου, καὶ τὸ ἐπίμονον, τὸ τῶν καμάτων σου, τὴν τε ἰσάγγελον ζωὴν, ἰδὼν ὁ στεφοδότης, χάρισι ἐλάμπρυνε, καὶ λαμπρῶς σε ἐδόξασε, φύλακα παρέχων σε, καὶ ἡμῶν ἀντιλήπτορα. Διὸ καὶ εὐχαρίστως ἢ νῆσός σου, δόξαν Θεῶ προσαναπέμπει.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἐν τῇ γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος, ἐν τῇ κοιμήσει σου, νέκρωσις ἄφθορος, θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν συνέδραμες Θεοτόκε· πῶς γὰρ ἢ ἀπείρανδρος, βρεφοτόφος ἀγνεύουσα; Πῶς δὲ ἢ Μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα; Διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· χαῖρε ἢ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β' σπιχολογίαν, κάθισμα.

ᾠχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Επὶ γῆς ὡς ἄσαρκον, ἐν ἀρετῇ διαπρέψας, πολιτείας γέγονας, ἐπουρανίου ἐργάτης· Πνεύματος δὲ, τοῦ Ἁγίου φανείς δοχεῖον, χάριτι, θαυμάτων μάκαρ ἀντεδοξάσθης. Διὸ πάντες σοῦ τὸ σκῆνος σέβομεν πόθῳ θεῖε Γεράσιμε.

Δόξα, ᾠχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αρετῶν φαιδρότητι, κεκοσμημένος, τὴν στολὴν τῆς χάριτος, μάκαρ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, καὶ τὸ σεβάσμιον σκῆνός σου, πιστοῖς ἐδόθη, πηγὴ χαριτόβρυτος.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Τῆ σεπτῇ κοιμήσει σου, ἡ οἰκουμένη, τῷ αὐτῷ πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· χαῖρε Παρθένε, χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Μετὰ τὸν πολυέλεον, κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τῆς ἀγάπης τῷ ἔρωτι πτερωθεῖς, καὶ φωτὶ τῷ τῆς χάριτος ἐλλαμφθεῖς, τὸν κόσμον κατέλιπες, καὶ Χριστῷ ἠκολούθησας, ἀγγελικῶς τὸν βίον, τελέσας ὡς ἄσαρκος, κεκαθαρμένος

ὅλος, ψυχῇ τε καὶ σώματι. Ὅθεν καὶ δοχεῖον, τοῦ Θεοῦ χρηματίσας, τὴν χάριν ἀπείληφας, ὡς μισθὸν τῶν καμάτων σου, τοῦ τελεῖν τὰ θαυμάσια, θεοφόρε Γεράσιμε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. *Τῆς ἐορτῆς.*

Ἡ Θεὸν συλλαβοῦσα ἄνευ σποράς, σαρκωθέντα τεκοῦσα δίχα φθοράς, τὴν νέαν ἀμφιέννυσαι, ἀφθαρσίαν τοῦ πνεύματος· ὡς γὰρ ζωῆς σὺ Μήτηρ, καὶ πάντων Βασίλισσα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης, Παρθένε τὴν ἄυλον. Ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, νεφέλη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς ἡμῶννάματα, Θεομήτωρ Πανάμωμε, πρέσβευε τῷ Σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι τὴν σεπτὴν σου μετάστασιν.

16-08-2021 ΟΡΘΡΟΣ ἉΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

Τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ἦχου.

Ἦχος Γ^{τος} λ

Γ^Β
6
λ Εκ νε ο τη το ος μου Δ^Α πολ λα α
πο λε μει με πα θη 6
λ αλλ αυ τος αν τι λα
βου και σω σον Σω τηρ μου 6 Δίς 6
λ λ
6
λ Οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
πο του Κυ ρι ου 6
λ ως χορτος γαρ πυ ρι ε
σε θεα πε ζη ραμ με νοι 6 Δίς
λ λ
Γ^Β
6
λ Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι 6
λ λ
Γ^{Π Β}
6
λ Ἁ γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
ου ου ται 6
λ και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

16-08-2021 ΟΡΘΡΟΣ ἉΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

Π Β
ται λτη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο

κρυ φι ως λ

χ Μ χ Β
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τον αι ω νων α μην λ

Π Β
λ Ἁ γι ω Πνευμα τια να βλυ υ ζει τα

της χα α ρι τος ρει θρα λ αρ δευ ο ον τα α

πασαν την κτι ισιν προς ζω ο γο νι ι αν λ

Προκείμενον ᾠχος δ'

λ Τι ι μι ος ε ναν τι ι ον Κυ ρι

ου Δ ο θα να τος του Ο σι ου αυ του ου λ (δίσ)

Στίχ. Τί ανταποδώσωμεν τώ Κυρίῳ περι πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

16-08-2021 ΟΡΘΡΟΣ ἉΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

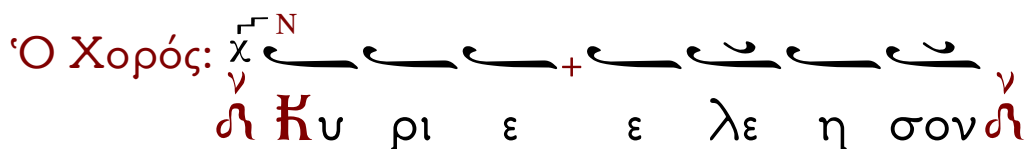
Τὸ τρίτον. ⁶λ̣ Γ ι μι ος ε ναν τι ι ον Κυ

ζ' ^δβ' χορός: ζ' ρι ι ι ου λ ο θα ανατος του Ο

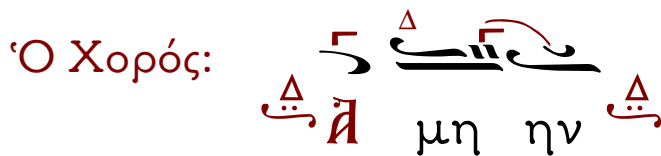
χ ⁶ λ σι ι ου αυ του ου ου ου λ ου ου ου λ

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

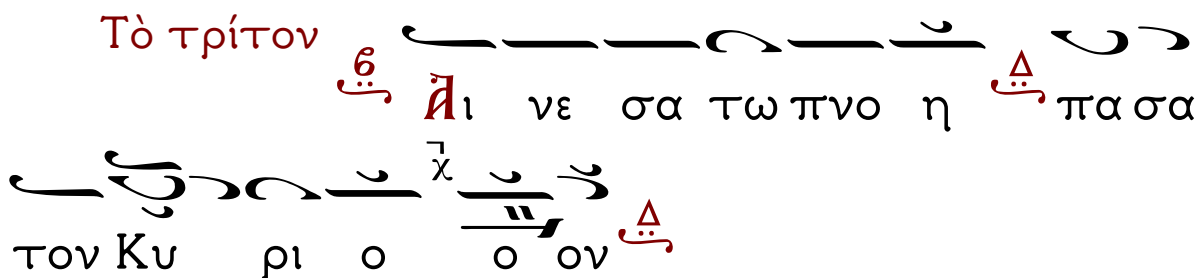
Ὁ Χορός:
Ἀ Κυ ρι ε ε λε η σον Ἀ

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

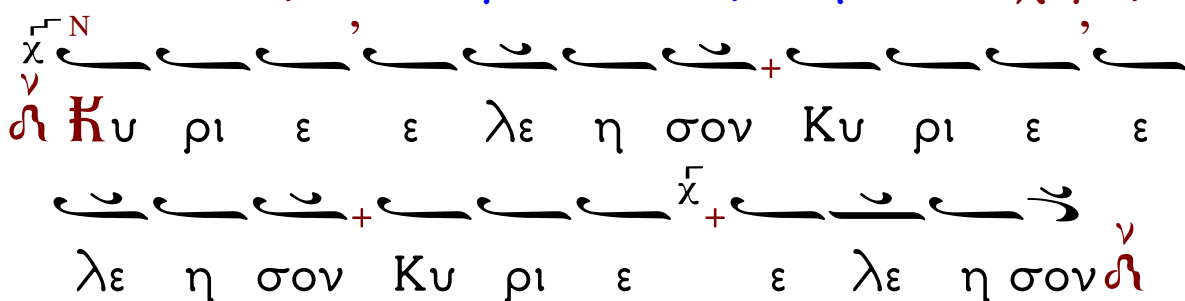
Ὁ Χορός:
Ἀ μη ην Ἀ

Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον

Κυ υ ριον (Δίς)

Τὸ τρίτον
τον Κυ ρι ο ο ο ν Ἀ

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταζιωθῆναι .. Ὁ χορός:

Ἀ Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε
λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Ἀ

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου

Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:
Ὡ **Κ**αι τω πνευματισου Ὡ

Ὁ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός:
Ὡ **Δ**οξα σοι Κυρι εδοξα σοι Ὡ

Ὁ Ἱερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: **Δ**όξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ν΄ ψαλμός χῦμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι

Ταις του σου Οσιου πρεσβειαις εε

λεημον εξαλειψον τα πληθητων εμω

ων εγ κληματων

Και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων αμην

Ταις της Θεοτοκου πρεσβειαις εε

ελεημον εξαλειψον τα πληθητων ε

μωων εγ κληματων

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

^{χ̣}
^{π̣} **Ε** λε η σον με ο Θε ος ^Δ κα τα
 το με γα ε λε ος σου ^Δ και κα τα το
 πλη θος των οικτοιρμων σου ^{χ̣} ^Δ ε ζα λει ψον
^Δ ^{π̣} το α νο ο μη μα α α μου

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

^{π̣} ^Π **Δ** ε δο ται πι στοις πα ρα Θε ου θη
 σαυ ρος α συ λη η η τος ^{χ̣} Γε ρα α σι ι
 ι με ^Δ ^Δ Ο ο ο σι ι ι ι ε ^Δ το πα
^{π̣} α α αν σε επτοονσκη η νο ο ος σου
 δι ο πνευμα τι κην ευ φρο συ νην και ι α
 μα α τω ω ω ν την χα α ριν ^Δ βρυ εις α

εν να ως μα κα ρι ι ε ^Δ τοις προ στρε χου
σι ι ιν ε εν πι στει ^Δ τη σο ρω ω ω
σου ου τη θει ει ει α ^π πρε σβευ ε Χρι στω
τω Θε ω α γι ω ω τα α α τε ε
Πα τερ ^Δ α τρω τους η μας κιν δυ νων δι ι α
σω ω ω ζε ε ε ε σθαι αι αι αι αι αι
αι αι αι ^Δ

Ὁ ἀ' κανὼν τῆς ἑορτῆς τῆς Θεοτόκου.

Ὦδὴ ἀ'. ᾠχος ἀ'. Ὁ Εἰρμὸς.

ᾠχος $\frac{4}{8}$ Πά

«Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερὰ καὶ εὐκλεῆς Παρθένε μνήμη σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς, ἐξαρχούσης Μαριάμ, μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων τῷ σῶ, ἄδοντας Μονογενεῖ, ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται». (Δίς)

χ π ρ Π ε ποι κιλ με νη τη θει α δο ο ζη
 Δ ἡ ι ε ρα και ευ κλε ης Παρ θε νε
μνη μη σου π παν τας συ νη γα γε το προς ευ
φρο συ νην τους πιστους εξαρχου σης Μα ριαμ π
με τα χο ρων και τυμ πα νων π τω σω α δον
τας Μο νο γε νει εν δο ξως ο τι δε δο ο ξα α
(Δίς)
σται π

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμφεπονείτο αὐλῶν τάξις, οὐρανοβάμων ἐν
Σιῶν τὸ θεῖον σῶμά σου, ἄφνω δὲ συρρεύσασα,
τῶν Ἀποστόλων ἢ πληθὺς, ἐκ περάτων Θεοτόκε,
σοὶ παρέστησαν ἄρδην, μεθ' ὧν ἄχραντε, σοῦ
τὴν σεπτὴν, Παρθένε μνήμην δοξάζομεν.

Π
π⁹ Ὑ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον
η μας
Π
Ἀ μ φε πο νει το α υ λων τα α ξις
ου ρα νο βα μων εν Σι ων το θει ον
σω μα σου π⁹ α φνω δε συρ ρευ σα σα των Α
πο στο λων η πλη θυς Ἀ εκ πε ρα των Θε ο
το κε π⁹ σοι πα ρε στη σαν αρ δην π⁹ μεθ ων
α χραν τε σου τὴν σε πτην Ἀ Παρ θε νε μνη

μην δο ο ζα α ζο ο μεν ^πϑ

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἤρω, κατὰ τῆς φύσεως Ἄγνη, Θεὸν κυήσασα, ὅμως μιμουμένη δέ, τὸν ποιητὴν σου καὶ Υἱόν, ὑπὲρ φύσιν ὑποκύπτεις, τοῖς τῆς φύσεως νόμοις· διὸ θνήσκουσα, σὺν τῷ Υἱῷ ἐγείρη διαιωνίζουσα.

^πϑ Ὑ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον

η μας ^Δϱ

^πϑ Νι κη τι κα α α μεν βρα βει α η η

ρω ^Δϱ κα τα της φυ σε ως Α γνη Θε ον κυ η σα

σα ^πϑ ο μω σ μι μου με νη δε τον ποι η τη ν σου

και Υι ον ^Δϱ υ περ φυ σιν υ πο κυ πτει ς ^πϑ

τοι ς της φυ σε ως νο μοι ς ^πϑ δι ο θνη σκου σα

16-08-2021 ΟΡΘΡΟΣ ἉΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

συν τω Υἱ ω ^Δ ε γειρη δι αι ω ω νι ι
ζου ου σα ^π ρ

Κανόνες τοῦ Ἁγίου β'.

Κανὼν πρῶτος. Ἦχος δ'.

Ῥδὴ α'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν ὕμνον προσάγει σοι, μάκαρ θεόφρων
Γεράσιμε, ἡ νῆσός σου σήμερον, ἀγαλλομένη
φαιδρῶς, ἣν περίσωζε, φρουρόν σε κεκτημένη,
προστάτην θερμότατον, καὶ ἀντιλήπτορα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεράπων πανάριστος, Θεοῦ παμμάκαρ καὶ
γνήσιος, ἐδείχθης Γεράσιμε, βίον ἀσκήσας ἐν γῆ,
τὸν ἰσάγγελον, διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, τὴν
νῆσόν σου φύλαττε προσκαλουμένην σε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μονὴν σε εἰργάσατο, Πατρός Υἱοῦ τε καὶ
Πνεύματος, ὁ ἔνθεος πόθος σου πρὸς τὰ
οὐράνια, ὡς στηρίζων σε, τῇ χάριτι τῇ θείᾳ,
τηρεῖν σε κατέπεισε, νόμου προστάγματα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς σὲ καταστέφοντας, νῦν ἐγκωμίων τοῖς
ἄσμασι, ἐν θρόνῳ τῆς χάριτος, παρεστηκῶς ἐφ'
ἡμᾶς, ταῖς πρεσβείαις σου, ἐπίβλεψον καὶ
ῥῦσαι, παντοίων ἐκ θλίψεων, μάκαρ Γεράσιμε.

Κανὼν δεύτερος.

Ὡδὴ α΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀσματικῶς μετ' εὐφροσύνης Ὅσιε σὲ καταστέφομεν νῦν, ὕμνοις εὐχαρίστοις, τῆς χαρᾶς ὡς πρόξενον· σὲ γὰρ φρουρὸν θερμότατον, καὶ προστάτην καὶ ρύστην, ὁ στεφοδότης ὁ πάνσοφος, κρίμασιν ἀρρήτοις κατέστησε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δῶρον σεπτὸν καὶ προφανῶς ὑπέριμον παρὰ Θεοῦ θησαυρὸν, ἐπλουτήσαμεν σε, καὶ αἰεὶ πλουτοῦμέν σε, περιχαρῶς Γεράσιμε, καλλονὴ μοναζόντων, καὶ ἀσκητῶν ἢ εὐπρέπεια, καὶ τῶν ἱερέων τὸ καύχημα.

Δόξα...

Ὡς ὄντως ῥόδον θαυμαστόν καὶ εὖοσμον μάκαρ ἐξήνησας, καὶ λιπὼν τὰ πάντα, τὴν ψυχὴν τοῖς ἀνθεσι, τῶν ἀρετῶν ἐστόλισας, τῇ τοῦ πνεύματος αἴγλη, εὐωδιάζων πληρέστατα, ἅπαντα τὰ αἰσθητήρια.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχὴ μου ταπεινὴ καὶ βόησον τῇ
Θεομήτορι, χριστιανῶν σκέπη, μὴ ἐγκαταλείπης
με, ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσόν με, καὶ τῆς
αἰωνιζούσης, κολάσεως ἐλευθέρωσον, ἢ τῶν
ἀνελπίστων ἀντίληψις.

Ὁ α' κανὼν τῆς ἑορτῆς τῆς Θεοτόκου.

Ὦδὴ γ'.

ᾠχος α'. Ὁ Εἰρμός.

ᾠχος α'

«**Ἡ** δημιουργική, καὶ συνεκτική τῶν ἀπάντων, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινη ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον Χριστέ· μόνος γὰρ εἶ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαύομενος». (Δίς)

^χ_π^π₉ **Ἡ** δη μι ουρ γι κη και συ νε κτι κη
των α παν των Θε ου σο φι ακαι δυ να μις
^π₉ ακλι νη ακρα δαν τον την εκ κλη σι αν
στη ρι ζον Χρι στε ἄ μ ο ν ο ς γ α ρ ε ι ἁ γ ι ο ς
ο εν α γι ο ι ς ἄ να παυ ο ο με ε ν ο ς
(δίς).

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γυναϊκά σε θνητήν, ἀλλ' ὑπερφυῶς καὶ Μητέρα, Θεοῦ εἰδότες Πανάμωμε, οἱ κλεινοὶ

Ἀπόστολοι, πεφρικυΐαις ἤπτοντο χερσί, δόξη
ἀπαστράπτουσαν, ὡς θεοδόχον σκῆνος
θεώμενοι.

^Π
^π ⁹ **Υ** πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον
η μας ^Δ ⁹
^Π
^Δ ⁹ **Γ** υ ναι κα σε θνη την αλλ υ περ φυ ως
και μη τε ρα ^Δ ⁹ Θε ου ει δο τες πανα μω με
^π ⁹ **ο** ι κλι νοι Α πο στο λοι πε φρι κυ ι υ αις
η πτοντο χερ σι ^Δ ⁹ δο ξη α πα στρα πτου
σαν ως θε ο δο χον σκη νος θε ω ω με ε
νοι ^π ⁹

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπέφθασε χερσί, ταῖς ὑβριστικαῖς τοῦ
αὐθάδους, τομὴν ἢ δίκη ἐπάξασα, τοῦ Θεοῦ

φυλάξαντος, τὸ σέβας τῇ ἐμψύχῳ κιβωτῶ, δόξη
τῆς Θεότητος, ἐν ᾗ ὁ Λόγος σὰρξ ἐχρημάτισε.

Π
π ρ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον

η μας
Π

Δ Υ πε φ θ α σε χερ σι ταις υ βρι στι καις

του α φ θ α δ ους Δ το μ η ν η δι κ η ε πα ζ α σα

π ρ του Θε ου φυ λα ζαν τος το σε βας τη εμ

ψυ χω κι βω τω Δ δο ξη της Θε ο τη τος Δ

εν η ο Λο γος σα ρξ ε χ ρ η μ α α τ ι ι σε π ρ

Ὡδὴ γ'. ᾠχος δ'.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦν σὺ ἐξελέξω παιδιόθεν, ὁδὸν μετανοίας τὴν τερπνὴν, γενναίως ἐπετέλεσας, μηδὲν προκρίνας Ὅσιε, τοῦ πρὸς τὸν Κτίστην ἔρωτος, ἀγγελικῆς τε βιώσεως.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ τίμιον σκῆνός σου θεόφρων, Γεράσιμε βρύον τοῖς πιστοῖς, τὰ ρεῖθρα τῶν ἰάσεων, τῆς χάριτος τεκμήριον, ὑπάρχει δι' ἧς γέγονας, σεπτὸν δοχεῖον τοῦ πνεύματος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπίκουρος μέγιστος ἐφάνης, δεινῶν περιστάσεων λιμοῦ, τὴν νῆσόν ρυόμενος, ὡς φύλαξ συμπαθέστατος, ἦν περιφρούρει πάντοτε, παντὸς κινδύνου ἀπήμονα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ποικίλων ἡμᾶς πειρατηρίων, κινδύνων καὶ θλίψεων δεινῶν, τῇ σκέπῃ σου προσφεύγοντας, Γεράσιμε θεόληπτε, ταῖς σαῖς θερμαῖς δεήσεσιν, ὡς συμπαθῆς ἐλευθέρωσον.

Ἔτερος. Ἦχος πλ. δ'.

Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ θεσαύρισμα θεῖον οἱ εὐσεβεῖς Πνεύματος, καὶ τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρα ἐπιγινώσκουμεν, νεοφανέντα ἡμῖν· ὅθεν σὲ ὕμνοις τιμῶμεν, καὶ πιστῶς δοξάζουμεν μάκαρ Γεράσιμε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁλοφύχως ποθήσας τὸν πρὸς Θεὸν ἔρωτα, καὶ τῆς οὐρανίου πατρίδος τὴν ὠραιότητα, ἐν τῇ καρδίᾳ τῇ σῇ, ἀνελλιπῶς ζωγραφίσας, κατὰ Παῦλον ἔκρινας σκύβαλα ἅπαντα.

Δόξα...

Ἰκετήριον ὕμνον χαρμονικῶς ἄδοντες, καὶ τῷ σῷ τιμίῳ λειψάνῳ, δόξαν προσνέμοντες, θερμῶς αἰτουμέν σε, οἱ σὲ πλουτοῦντες προστάτην, τῶν δεινῶν τὴν νῆσόν σου ῥῦσαι Γεράσιμε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἀνεξάλειπτον πένθος διηνεκὲς δάκρυον, θεῖον ἐνδιάθετον φόβον, θερμὴν κατάνυξιν, ἀγνήν ταπείνωσιν, καὶ συντριβὴν τῆς καρδίας, Θεοτόκε Δέσποινα, δῶς μοι καὶ σῶσόν με.

Κάθισμα,
ἤχος γ'. Τὴν ωραιότητα.

Σὲ τὸν ἰσάγγελον, τῇ πολιτείᾳ σου, Χριστοῦ δὲ γνήσιον, δοῦλον Γεράσιμε, ὑμνολογίαις ἱεραῖς ἐν πίστει ἀνευφημοῦμεν, πόθῳ ἀσπαζόμενοι, τὸ σεβάσμιο σκῆνός σου· ὅθεν δῶρον τίμιον, καὶ πηγὴ τῶν ἰάσεων, εὐρόντες αὐτὸ μάκαρ βοῶμεν· Δόξα Θεῷ τῷ στεφοδότη.

Δόξα. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ πάνσεπτος ἡμῖν, τῆς τιμίας σου μνήμης, ἐπέστη Ἑορτή, ἣν τιμῶμεν προθύμως, τὸ σκῆνός σου τὸ ἄχραντον ὦ Γεράσιμε σέβοντες, ὃ δοξάζουσι, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, εὐφραίνόμενα, τῇ σωτηρίᾳ ἀνθρώπων, Θεὸν μεγαλύνουσι.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ο πάντιμος χορός, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ἠθροίσθη θαυμαστῶς, τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε Πανύμνητε, οἷς συνύμνησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὴν Μετάστασιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες, ἣν πίστει ἑορτάζομεν.

Κοντάκιον.

Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Κέπε, φρούρει, φύλαττε, ἀπὸ παντοίων κινδύνων, τὴν σὴν νῆσον Ὅσιε, σαῖς εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις, ἄσυλον γὰρ θησαυρόν σε πλουτισαμένη, πρόμαχον, θερμόν σε ἔχει ἀγαλλομένη. Διὰ τοῦτο καὶ βοᾷ σοι, καύχημα χαίροις ἐμὸν Γεράσιμε.

Ἔτερον, ἦχος πλ. δ'.

Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ὡς ἀντιλήπτωρ καὶ θερμὸς προστάτης ἔνδοξε, αἰεὶ προφθάνεις βοηθὸν ἐν περιστάσεσι. Διὸ ἄσμασι Γεράσιμε θεοφόρε, εὐφημοῦμέν σε πιστῶς, καὶ ἐπιγράφομεν, τῆς σῆς νήσου τὸν προστάτην συμπαθέστατον, ἀνακράζοντες· Χαῖρε Πάτερ αἰίδιμε.

Ὁ Οἶκος.

Εὐφρανθῶμεν ἐνθέως ἐν τῇ πανσέπτῳ, καὶ χαρμοσύνῳ ἑορτῇ τοῦ θαυμαστοῦ Ὁσίου, καὶ πόθῳ πρὸς αὐτὸν ἐβοήσωμεν· θεοδόξαστε Πάτερ, καὶ θεοφόρε Γεράσιμε, ὁ τὴν ἀγγελικὴν πολιτείαν πανσόφως ἐν τῇ γῆ μετελθὼν, καὶ τὸ στέφος ἐν οὐρανῷ δεξάμενος παρὰ Θεοῦ, καὶ τῇ

ἀφθαρσία τοῦ σώματος θεία χάριτι
λαμπρυνθείς, ῥῦσαι πρεσβείαις σου τὴν Μονήν,
καὶ τὴν νῆσόν σου πάσης ἐπηρείας τε, καὶ
κακώσεως, καὶ τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης
ἐλευθέρωσον. Ἐκατέρα γάρ σε θερμότατον
κεκτημένη προστάτην, οὐ παύει τοῦ βοᾶν σοι·
Χαίροις Πάτερ ἀοίδιμε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣΤ' Αὐγούστου, μνήμη τοῦ Ὁσίου
Γερασίμου τοῦ νέου ἀσκητοῦ, καὶ προστάτου
Κεφαλληνίας.

Γέρα πρόπευσι Γερασίμω τῷ Νέω.

Τῷ τοῖς γέρασι τῶν παλαιῶν στεφθέντι.

Ἦν ὁ Ὁσιος Πατὴρ Γεράσιμος, ἐκ τῆς Πελοποννήσου
ὀρμώμενος, ἐκ χώρας λεγομένης Τρίκκης, ἢ Τρίκκαλα, κατὰ τὴν
κοινήν συνήθειαν. Ἐτυχε γονέων οὐχ ἤττον τὴν εὐσέβεια εὐγενῶν, ἢ
τὸ γένος, καὶ πλουσίων ἀρκούντως. Ἀφ' οὗ ἤλθεν εἰς ἡλικίαν,
περιῆλθεν καὶ Ἑλλάδα, καὶ Θετταλίαν, καὶ Θράκην, ζητῶν πανταχοῦ
τὴν ψυχικὴν τελειότητα. Διέτριψεν ἱκανὸν καιρὸν μονάσας ἐν τῷ
ἀγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθω, ἐν ᾧ τοῖς τῆς ἀρετῆς καλλίστοις ἀνθεσιν,
αὐτὰ παρὰ τοῖς ἐκεῖσε ἀσκουμένοις μοναχοῖς ἔγνω, ἑαυτὸν
καθωράϊσε. Μετὰ δὲ ταῦτα εἰς τοὺς σεβασμίους τόπους τῆς
Ἱερουσαλὴμ μετέβη, χάριν προσκυνήσεως, ὅπου διαμείνας ἱκανὸν
καιρὸν, εἰς τὸν τῆς ἱερωσύνης βαθμὸν κανονικῶς ἀνεβιβάσθη παρὰ
τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Γερμανοῦ, παρ' οὗ καὶ συγχώρησιν
λαβὼν, μετέβη εἰς τὰ περὶχωρα τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου καὶ
τεσσαρακονθήμερον νῆστις διετέλεσε, κατὰ μίμησιν τοῦ Δεσπότη,
καὶ πολλοὺς περιελθὼν τόπους, καὶ νήσους, τελευταίον καὶ τὴν
ἡμετέραν νῆσον κατέλαβεν, ἔνθα πολλοὺς διετέλεσε χρόνους, τοὺς

πιστοὺς παραινῶν καθ' ἑκάστην εἰς τὸ κατὰ Χριστὸν καὶ θεαρέστως ζῆν. Εἰς γηραλαίαν δὲ ἤδη ἐληλακῶς ἡλικίαν, καθ' ἑαυτὸν μονάσαι ἠθέλησε. Διὸ εὐρῶν τινὰ ναδὸν πεπαλαιωμένον ἐν τινι τόπῳ Ὀμαλᾶ καλουμένῳ, ἀνήγειρε τοῦτον, καὶ ἐκ βάθρων ἀνεκαίνισε, καὶ εἰς διαγωγὴν ἰδίαν ἀνωκοδόμησεν. Ἄλλ' οἱ ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ προέχοντες τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀρετὴν ἐπιγνόντες, ἠνάγκασαν αὐτὸν ἀποδεχθῆναι τὰς ἐκείνων θυγατέρας, ὅσαι δηλαδὴ τὴν μοναχικὴν πολιτείαν ἠσπάζοντο, καὶ θεαρέστως βίον προεῖλοντο. Ἐδέχθη δὲ τὸ τοιοῦτον βάρος διὰ ψυχικὴν ὠφέλειαν ὁ Πατήρ, καὶ συνήχθησαν τὸ πρῶτον τινές, ἅς καὶ διετέλεσε διδάσκων τὴν ἀγγελικὴν καὶ μοναδικὴν πολιτείαν χρόνους οὐκ ὀλίγους. Οὗτος ὁ Ἅγιος Πατήρ διέτριψε χρόνους τριάκοντα καὶ ἐν τῇ οἰκοδομηθείσῃ παρ' αὐτοῦ μονῇ καὶ ἐν ἄλλῳ τόπῳ, ἄρτου τὸ σύνολον μὴ γευσάμενος, ἀλλὰ διέζη ὀσπρίοις μόνον ὀλίγῳ ὕδατι βεβρεγμένοις, καὶ συνεχῶς δακρυοῖς καὶ προσευχαῖς, καὶ ἀγρυπνίαις ἑαυτὸν καθήγιζε. Καὶ ποτε τῆς νήσου ὑπ' ἀνομβρίας πασχούσης, διὰ προσευχῆς ὑετὸν καταταγῶν, ἐθεράπευσεν. Οὐ μὴν δὲ ἄλλα καὶ πολλοὺς ἀσθενεῖς, καὶ δαιμονῶντας ἰάσατο, ὧν τὰ πάθη καὶ τὰ ὀνόματα μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. Πιστεύεται βεβαίως παρὰ πᾶσι τοῖς ἐνταῦθα χριστιανοῖς διαφυλαχθῆναι τὴν νῆσον ταύτην ἀναιχμαλώτιστον, ἐν τῷ καιρῷ τῆς τῶν Ἀγαρηνῶν μάχης, διὰ προσευχῆς τοῦ αὐτοῦ Πατρός. Τῶν δὲ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ θαυμάτων, εἰ ἔστι τις ἐκ τῆς νήσου ταύτης, ἢ καὶ τῶν ἐκείνου συγγενῶν, ὅς μὴ μετέλαβεν ἐκ τούτων, γέγονεν ὅμως θεατῆς πολλῶν. Γυνή τις δαιμονιζομένη ἤχθη εἰς τὴν τοῦ Ἁγίου Μονὴν θεραπείας χάριν, ἣτις εὐκαιρίας λαχοῦσα, καὶ ὑπὸ σατανικῆς ἐνεργείας κινουμένη, κατέπεσεν εἰς φρέαρ βαθύτατον· ἀλλ' ἐπιφανέντος τοῦ Ἁγίου, οὐ μόνον διεσώθη τοῦ πνιγμοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐνοχλοῦντος αὐτὴν δαίμονος ἠλευθερώθη. Ἐκοιμήθη δὲ οὗτος ὁ Ὅσιος ἐν ἔτει τῆς ἐνσάρχου οἰκονομίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 1579, Αὐγούστου 15. Ἐπειδὴ δὲ ἦν ἀδύνατον κρύπτεσθαι, ἢ τοῦ Ἁγίου ἀρετῆ, διὰ τοῦτο μετὰ τὸ αὐτοῦ θάνατον ἢ βουλευθῆσαν ποιῆσαι ἀνακομιδὴν τοῦ Λειψάνου, ἣτις καὶ γέγονε παρὰ τοῦ Ἐξάρχου τοῦ τότε τὸν θρόνον τῆς βασιλευούσης πόλεως Ἱερεμίου κανονικῶς, καὶ νομίμως κατέχοντος, ἐν ἔτει 1581. Ἄλλ' ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ἐναντίων πρὸς κατηγορίαν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν

κινούμενοι, ἐλάλουν ἀσέβειαν, ἠναγκάσθημεν, προσταγῇ τοῦ μακαρίτου Φιλαδελφίας Κυρίου Γαβριήλ, αὐθις ἐνταφιάσαι, ὃ καὶ γέγονεν. Ἐάσαντες δὲ τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο λείψανον ἐν τῇ γῆ μέχρι τῆς τοῦ Φιλαδελφίας διορίας, καὶ πάλιν δευτέραν ποιήσαντες ἀνακομιδὴν, εὐρομεν τὸ αὐτὸ λείψανον ἀκέραιον, πᾶσαν εὐωδίαν ἐκπέμπον, καὶ ἰάματα. Ἐμεινε δὲ ἐν τῇ γῆ τὸ τοῦ Ἁγίου λείψανον καὶ πρῶτον, καὶ ὕστερον χρόνους δύο καὶ μῆνας ὀκτώ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Διομήδους.

Ἦθλησε καὶ ζῶν, καὶ θανῶν Διομήδης,

Προαιρέσει ζῶν, καὶ νεκρὸς τομῇ κάρας.

Εἶχεν οὗτος πατρίδα τὴν Ταρσὸν τῆς Κιλικίας, γεννηθεὶς μὲν ὑπὸ ἀγαθῶν καὶ περιφανῶν γονέων, γενόμενος δὲ αὐτὸς κατὰ προαίρεσιν ἀγαθώτερος καὶ ἐναρετώτερος. Ἐξήσκει δὲ τὸ ἱατρικὸν ἐπάγγελμα, διὰ τοῦ ὁποίου μὲν ἰάτρευε τὰ σώματα πάντων τῶν εἰς αὐτὸν προστρεχόντων, τὰς δὲ ψυχὰς τούτων ἰάτρευε διὰ τῆς εὐσεβείας καὶ θεογνωσίας. Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους τοῦ βασιλέως Διοκλητιανοῦ ἐν ἔτει 288 ἀφήσας τὴν πατρίδα του Ταρσόν, ὑπῆγεν εἰς τὴν Νίκαιαν τῆς Βιθυνίας, ἔνθα εὐηργέτει ποικιλοτρόπως τοὺς προσερχομένους αὐτῷ, καὶ ὡς ἰατρός, καὶ ὡς διδάσκαλος τῆς πίστεως. Ὅθεν διεβλήθη πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἔνεκεν τούτου ἀπεστάλησαν ἄνθρωποι ἵνα τὸν φέρωσι ἔμπροσθεν αὐτοῦ· ἀλλ' ἐπειδὴ ἀπῆλθε πρὸς Κύριον ὁ Ἅγιος, οἱ ἀπεσταλμένοι, εὐρόντες αὐτὸν νεκρὸν, ἔκοψαν τὴν ἀγίαν του κεφαλὴν ἵνα φέρωσι αὐτὴν εἰς τὸν βασιλέα, διὰ τὴν ἀσπλαγχνίαν των ὅμως ταύτην εὐθὺς οἱ δῆμιοι ἐτυφλώθησαν. Ἰδὼν δὲ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἁγίου ὁ βασιλεύς, προσέταξε νὰ τὴν ἐπαναφέρωσι καὶ ν' ἀποθέσωσιν εἰς τὸν φυσικὸν της τόπον, συναρμόζοντες αὐτὴν μὲ τὸ λοιπὸν σῶμα· ἅμα δὲ συνήρμοσαν τὴν κεφαλὴν τοῦ Μάρτυρος μὲ τὸ σῶμά του, εὐθὺς ἔλαβον καὶ τὴν ὀπτικὴν ἐνέργειαν καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν των. Τελεῖται ἡ αὐτοῦ σύναξις καὶ ἑορτὴ εἰς τὸ μαρτυρικὸν αὐτοῦ ναόν, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται ἐντὸς τοῦ σεβασμίου οἴκου τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, παρὰ τῇ Χρυσῇ Πύλῃ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Χαιρήμων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Λήξει βίου σου χαῖρε, Χαιρήμων μάκαρ.

Ἀρχὴν γὰρ εἶδες τῆς ἀμοιβῆς τῶν πόνων.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Χαιρήμων ἴσως εἶναι ὁ ἀναφερόμενος ἐν τῷ Λαυσαϊκῷ, ὅστις ἐν ᾧ καθήμενος εἰργάζετο εὐθὺς ἐξέφυξεν. Εἰς δὲ τὸν Παράδεισον τῶν Πατέρων γράφεται περὶ τοῦ Χαιρήμονος τούτου, ὅτι τὸ σπήλαιον αὐτοῦ ἀπείχε μὲν τῆς Ἐκκλησίας μίλια τεσσαράκοντα, ἀπείχε δὲ τοῦ ὕδατος μίλια δώδεκα, καὶ μ' ὅλον τοῦτο ἠσύχαζε, φέρων δύο ὑδρίας ὕδατος, τὴν μὲν τὴν μίαν ἡμέραν, τὴν δὲ τὴν ἄλλην.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀλκιβιάδης, πυρὶ τελειοῦται.

Ἀλκιβιάδου σάρκα πῦρ κατεσθίει

Μωσῆς ἂν εἶπε θεῖος ὡσεὶ καλάμην.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων τριακοντατριῶν μαρτύρων τῶν ἐκ Παλαιστίνης, ξίφει τελειωθέντων.

Στερρὸς στρατός τε καὶ συνασπισμὸς μέγας,
Ξίφει πεσών, στρατεύμα δαιμόνων πρέπει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἀνάμνησις τῆς εἰσόδου τῆς ἀχειροτεύκτου Μορφῆς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκ τῆς Ἐδεσσηνῶν πόλεως, εἰς ταύτην τὴν θεοφύλακτον καὶ Βασιλίδα τῶν πόλεων ἀνακομισθείσης.

Ἐν σινδόνι ζῶν ἔξεμάξω σὴν θέαν,
Ὁ νεκρὸς εἰσδύς ἔσχατον τὴν σινδόνα.
Ἀχειρότευκτον χειρότευκτος σὸν τύπον.
Φέρει κέραμος παντοτεῦκτα Χριστέ μου.

Ἦκουσται μοι τὰ περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν ἰαμάτων, τῶν ἄνευ φαρμάκων ὑπὸ σοῦ γινομένων· ὡς γὰρ λόγος, τυφλοὺς ἀναβλέπειν ποιεῖς, χωλοὺς περιπατεῖν κατασκευάζεις, λεπροὺς καθαρίζεις, καὶ ἀκάθαρτα πνεύματα καὶ δαίμονας ἐλαύνεις, καὶ τοὺς ἐν μακρονοσίᾳ βασανιζομένους θεραπεύεις, καὶ νεκροὺς ἐγείρεις, καὶ ταῦτα πάντα ἀκούσας περὶ σοῦ, κατὰ νοῦν ἐθέμην τὸ ἕτερον τῶν δύο, ἢ ὅτι Θεοῦ Υἱὸς εἶ, ποιῶν ταῦτα, ἢ Θεός. Διὰ τοῦτο τοίνυν γράψας ἐδεήθην σου σκυλῆναι καὶ ἔλθειν πρὸς με, ἵνα καὶ τὸ πάθος, ὃ ἔχω θεραπεύσης, καὶ μετ' ἐμοῦ ἐνταῦθα συνέσῃ· καὶ γὰρ ἤκουσα, ὅτι καὶ οἱ Ἰουδαῖοι καταγογγύζουσί σου, καὶ βούλονται κακῶσαί σε. Πόλις δὲ μικροτάτη μοι ἐστὶ καὶ σεμνή, ἣτις ἀρκέσει ἀμφοτέροις ἡμῖν τοῦ κατοικεῖν ἐν εἰρήνῃ. Μακάριος εἶ, Αὔγαρε, πιστεύσας ἐν ἐμοὶ καὶ μὴ ἔωρακῶς με· γέγραπται γὰρ περὶ ἐμοῦ, τοὺς ἔωρακότας μὴ πιστεύειν ἐν ἐμοί, ἵνα οἱ μὴ ἔωρακότες με, αὐτοὶ πιστεύσωσι καὶ ζήσωνται. Περὶ δὲ οὗ ἔγραψάς μοι ἔλθειν πρὸς σέ, δέον ἐστὶ πάντα δι' ἃ ἀπεστάλην, πληρῶσαί με, καὶ μετὰ τὸ πληρῶσαι, ἀναληφθῆναι πρὸς τὸν ἀποστείλαντά με Πατέρα, καὶ ἐπειδὴν ἀναληφθῶ, ἀποστελῶ σοι ἓνα τῶν Μαθητῶν μου, ὀνόματι Θαδδαῖον, ὅστις καὶ τὸ πάθος σου θεραπεύσει, καὶ ζωὴν αἰώνιον, σοί τε καὶ τοῖς σὺν σοί, καὶ εἰρήνην παρέξει, καὶ ποιήσει τῇ πόλει σου τὸ ἰκανόν, πρὸς τὸ μηδένα τῶν ἐχθρῶν κατισχύσαι αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ μεγίστης καὶ ἀνυπερβλήτου φιλανθρωπίας, ἣν ἐδείξατο τότε ἀποστρέψας μέτ' αἰσχύνης τοὺς ἀθέους Ἀγαρηνοὺς, μεσιτεία τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ ἐν τῷ ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐξάντλησις τοῦ ἁγιάσματος, καὶ αὖθις ἀνάδοσις.

Πηγὴ κενοῦται θαυματουργῶν ὑδάτων,
Πληρουμένη δέ, θαυματουργεῖ καὶ πλέον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη γίνεται τῆς καὶ μετὰ οἰκτιρμῶν ἐπενεχθείσης ἡμῖν ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις φοβεραῆς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ, οὗ παρ' ἐλπίδα ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλόανθρωπος Θεός.

Στῆσον φόβῳ σῶ ἡμῶν τὰς διανοίας,
Τῆ σαλεύσει Δέσποτα, γῆς θεμελίων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἐπισκόπου Μακαρίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Νεῖλος ὁ Ἐρικούσιος, ἀνακαινιστῆς τῆς μονῆς τοῦ Γηρομερίου ἐν Θεσπρωτίᾳ τῆς Ἡπείρου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οὗτος ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ 1190 ἔτος υἱὸς Ἰωάννου τοῦ Λασκαρέως ἀδελφοῦ τοῦ αὐτοκράτορος Θεοδώρου τοῦ Λασκαρέως ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Νικαίᾳ τῷ 1204. Ὁ Ὅσιος Νεῖλος, ἀπὸ τὸν διωγμὸν τῶν Λατίνων ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὰ βασιλεία καὶ ἦλθε εἰς τὴν ἐν τῇ παραλίᾳ τοῦ Πόντου μονὴν τῶν Ἀκοιμήτων ἡγουμενεύοντος τοῦ Ὁσίου Μαρκέλλου (28 Δεκεμβρίου). ὅστις ἀπὸ Νίκον ὠνόμασε Νεῖλον τὸν Ἅγιον, χειροτονήσας αὐτὸν μοναχόν, καὶ ἔμεινεν ἐν τῇ μονῇ ἕως τὸ 1264 ὅτε ὁ θρόνος ἀπὸ τὴν Νίκαιαν ἐπανῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν. Τότε ὁ Νεῖλος, λαβὼν χρήματα ἐκ τῆς μητρὸς του ὑπῆγεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἔμεινεν 6 ἔτη. Ἐπειτα,

ἐπανήλθεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν μετὰ τινος θεοφιλοῦς γέροντος, μεθ' οὗ ἐλέγξαντες τὸν Λατινόφρονα αὐτοκράτορα Μιχαὴλ τὸν Α' τὸν Παλαιολόγον, ἐξωρίσθησαν εἰς πλοῖον ἄνευ πηδαλίου καὶ ἄνευ πλοιάρχου, ἀλλὰ μετὰ τεσσαρακονθήμερον πάλιν κυμάτων καὶ τρικυμιῶν ἐλιμενίσθησαν εἰς τὸν Ἄθωνα, μονὴν τῶν Ἰβήρων, καὶ ἔμειναν 10 ἔτη καὶ ὁ μὲν γέρος ἀπεβίωσε, ὁ δὲ Νεῖλος ἔμεινε θυρωρὸς τῆς αὐτῆς μονῆς, ὁπότεν ἀνεκλήθη ἀπὸ τὸν Αὐτοκράτορα Ἀνδρόνικο τὸν Παλαιολόγον, φανείς εἰς αὐτὸν καὶ εἰς πάντας τοὺς αὐλικοὺς αἰδέσιμος, καὶ λαβὼν χρήματα ἐξ αὐτοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς του, ἐταξίδευσεν τὸ δεύτερον εἰς Ἱεροσόλυμα τὸ ἔτος 1300 περιελθὼν ἅπασαν τὴν Παλαιστίνην Γαλιλαίαν, Συρίαν, καὶ τὰς νήσους Ῥόδον, Κύπρον, Κρήτην, Πελοπόννησον καὶ Ἐπτάνησον. Ἐκ δὲ τῆς Κερκύρας ἐπέρασεν εἰς τὴν νῆσον Ἐρικοῦσαν ἔρημον οὖσαν, ἐκεῖ ἔκτισεν Μονὴν ἐξ οὗ ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν Ἐρικούσιος, μονάσας ἐπὶ 10 ἔτη παλαίων μόνος καθ' ὅλων τῶν στοιχείων διωχθεὶς δὲ ἐκεῖθεν ἐκ πειρατῶν, ἔπλευσε εἰς Κάνινα τοῦ Αὐλῶνος καὶ διελθὼν ὅλην τὴν παραλίαν Ἑπείρου, ἔφθασεν εἰς τὸ Φαρμακοβοῦνι τῆς Θεσπρωτίας εἰς θέσιν Γούβα πήξας μοναστήριον τὸ ὁποῖον μέχρι σήμερον σώζεται, καὶ ἐκεῖ μετὰ τῶν δύο συνασκητῶν τοῦ Ἱερομονάχου Καλλινίκου καὶ τοῦ μοναχοῦ Γερασίμου, ἔκτισαν ἔκκλησίαν ἔνδον τοῦ Σπηλαίου ὅτε εἶδον ἐν μιᾷ νυκτὶ ἄνω τοῦ Σπηλαίου φῶς ἐξαίσιον, καὶ τὴν πρωΐαν μεταβάντες εἰς τὸ δάσος δὲν ἠδύνατο νὰ διακρίνωσι τὸ μέρος ὅπου ἦτο τὸ φῶς, διότι τὸ δάσος ἦτο πυκνόν, θέσαντες δὲ σταυρὸν μέγαν ἐκ δύο ξύλων μακρῶν τὴν ἄλλην νύκτα εἶδαν τὸ φῶς ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, καὶ ἐκεῖ ὠδηγήθησαν καὶ εὔρον τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου Ὁδηγήτριαν ἐπονομαζομένην, κεκρυμμένην ἀπὸ τὸ 840, ὅτε οἱ εἰκονομάχοι ἔκαυσαν πολλὰς ἔκκλησίας καὶ μονὰς. Ἐκεῖ ἔκτισαν τὴν νῦν μονὴν τοῦ Γηρομερίου κτίσμα Ἡρακλείου τοῦ Αὐτοκράτορος ἀπὸ τὸ 630. Πυρποληθεῖσαν τὸ 840 καὶ ἀνακαινισθεῖσαν τὸ 1310. Εἰς τὴν ὁποίαν μονὴν ἀφιέρωσεν ὁ πλούσιος Ἰωαννίτης Ἰωάννης Ἀφαρᾶς πολλὰ κτήματα πρὸς διατροφήν τῶν μοναχῶν. Τοῦτον ἐμιμήθησαν καὶ πολλοὶ ἄλλοι πλούσιοι καὶ ἀφιέρωσαν πολλὰ καὶ ἠύξησεν ὁ ἀριθμὸς τῶν Μοναχῶν. Ὁ δὲ Ὅσιος, φθάσας εἰς γήρας βαθύ, ἐχειροτόνησεν ἡγούμενον τὸν Ἡσαΐαν καὶ αὐτὸς ἐκλείσθη εἰς τὴν Σκήτην ἕξωθεν τῆς Μονῆς ἧτις

σώζεται ἕως σήμερον, μόνος μόνῳ Θεῷ προσευχόμενος, ἐκεῖ ἔγραψε καὶ τὴν διαθήκην του, ἀφιερῶσας εἰς τὴν μονὴν τὸ ἰδιόχειρον Τετραυάγγελον καὶ τὰ ἅγια λείψανα, τὰ ὁποῖα σώζονται κειμήλια τῆς μονῆς ἕως σήμερον, θαύματα ποιῶντα εἰς τοὺς ἀσθενεῖς, κατόπιν ἀναθεμάτισεν τοὺς αἰρετικούς, εἶτα διέταξε τοὺς μοναχοὺς νὰ σέβωνται τὸν ἡγούμενον καὶ νὰ εἶναι ἀκοίμητοι εἰς δοξολογίαν Θεοῦ καὶ διδάξας αὐτοὺς πολλὰς ὁδηγίας ἐκ τῶν Γραφῶν, παρέδωκε τὸ πνεῦμά του.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Τιμοθέου, ἐπισκόπου Εὐρίπου, καὶ κτίτορος τῆς Ἱ. Μ. Πεντέλης.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Νέου Ὁσιομάρτυρος Νικοδήμου τοῦ ἐκ Μετεώρων, μαρτυρήσαντος ἐν ἔτει αφνα΄ (1551).

Τί δαί συ Νικόδημε; Εἶπέ σον πάθος.

Τεθανάτωμαι δι' ἀγάπην Κυρίου

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀποστόλου τοῦ νέου, τοῦ ἐκ τῆς κωμοπόλεως Ἁγίου Λαυρεντίου καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀθλήσαντος, ἐν ἔτει 1686.

Ἀπῆρας ὄντως εἰς μονὰς τῶν Ἀγγέλων,

Πτεροῖς ἀγώνων φαίδιμος λίαν μάκαρ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Σταμάτιος, ὁ ἐκ Βόλου καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας ἐν ἔτει αχπ΄ (1680) ξίφει τελειοῦται.

Ὁ Σταμάτιος εὔρε τῶν κάτω στάσιν,

ἀεικίνητον δ' εὔρε τῶν ἄνω δρόμον.

Οὗτος ὁ εὐλογημένος Σταμάτιος ἦτο ἀπὸ ἓν χωρίον τοῦ Βόλου, λεγόμενον Ἅγιος Γεώργιος, τῆς ἐπαρχίας Δημητριάδος. Συνέβη δὲ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν χώραν τοῦ ἀπὸ τὴν βασιλείαν ἓνας Ἀγᾶς, διὰ νὰ συνάξῃ τὰ βασιλικά δοσίματα, ἦτοι τοὺς φόρους, ὁ ὁποῖος ἔκαμνε πολλὰς ἀδικίας, καὶ καταδυνάστευε τοὺς χριστιανούς, ὡς τὸν παλαιὸν καιρὸν ὁ Φαραὼ τὸ γένος τῶν Ἑβραίων εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ ἦτο τὸ κακὸν ὑπὲρ τὴν δύναμιν των, ὅθεν μὴ δυνάμενοι νὰ δώσουν οἱ χριστιανοί, ὑπῆγαν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, θαρρόυντες νὰ εὔρουν κρίσιν, καὶ δικαιοσύνην. Παρουσιάσθησαν λοιπὸν καὶ εἰς τὴν Ὑψηλὴ Πύλῃν ἐνώπιον τοῦ Βεζίρου τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ Βασιλέως, καὶ ἔκλαιον τὴν ἀδικίαν των. Ὁ δὲ ὡς ἤκουσε, θέλων νὰ κάμῃ χάριν εἰς τὸν ἀδικητὴν ἐκείνον Ἀγᾶν (ἐπειδὴ καὶ ἦτο φίλος του) ἐπρόσταξε νὰ τοὺς διώξουν. Δέροντες λοιπὸν τοὺς χριστιανούς καὶ σπρώχνοντες αὐτοὺς οἱ ἄνθρωποι του, τοὺς ἔβγαλαν ἔξω, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἦτον εἷς καὶ ὁ μακάριος οὗτος Σταμάτιος. Τινὲς δὲ Ἀγαρηνοὶ φίλοι τοῦ ἀδικητοῦ ἐκείνου, ἰδόντες αὐτὸν ὅπου ἐφώναζε διὰ τὸν ἀδικητὴν, περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους, τὸν ἐπῆραν καὶ τὸν ὑπῆγαν εἰς τὸν Βεζίριν, λέγοντες, ὅτι αὐτὸς ἔγινε Τοῦρκος, καὶ τώρα εἶναι χριστιανός, καταμαρτυροῦντες οἱ κατάρατοι, καὶ συκοφατοῦντες τὸν μάρτυρα. Ὁ δὲ Μάρτυς ἠρνεῖτο λέγων, ὅτι οὐδὲν τοιοῦτον ἐποίησε. Τὸν ἔπεμψε λοιπὸν ὁ Βεζίρης εἰς τὸν Κριτὴν ὅπου κρίνει τὰς τιοαύτας ὑποθέσεις. Ὅθεν ἠρώτησεν αὐτὸν ὁ Κριτὴς, ἂν ἀληθῶς ἔγινε Τοῦρκος. Ὁ δὲ Μάρτυς πάλιν ἠρνεῖτο, ὅτι ἀδίκως τὸν συκοφαντοῦν. Ἐγὼ λέγει τοιοῦτον πράγμα δὲν ἔκανα, ἀλλὰ οὐδὲ ἦλθε ποτὲ εἰς τὸν νοῦν μου τοιοῦτος λογισμός. Ὁ Κριτὴς τοῦ λέγει, καὶ ἂν δὲν ἔγινες γένου τώρα, καὶ ἔλα εἰς τὴν ἰδικὴν μας πίστιν. Ὁ δὲ Μάρτυς γεγωνυῖα τῇ φωνῇ ἀνέκραξε, μὴ μοι γένοιτο νὰ ἔλθω εἰς τόσῃ ἀγνωσίαν, ὧ Κριτα! Καὶ νὰ ἀρνηθῶ τὸν Χριστὸν μου· κάλλιον μοι εἶναι νὰ ἀποθάνω, καὶ νὰ εἶμαι μὲ τὸν Χριστὸν μου, πᾶρεξ νὰ ζῶ εἰς τοῦτον τὸν κόσμον μὲ μυρίας ἀναπαύσεις, καὶ δόξας βιωτικᾶς. Ὁ δὲ Κριτὴς, ἰδὼν τὸ στερρόν τοῦ Μάρτυρος, τὸν ἔπεμψε κατεπειγόντως εἰς τὸν Βεζίριν, καὶ τοῦ ἐμήνυσε τὴν πολλὴν σταθερότητα ὅπου ἔχει εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ. Ὁ δὲ Βεζίρης ἔπασχε μὲ πολλοὺς τρόπους, καὶ

κολακείας, ἴσως νὰ τὸν μεταστρέψῃ ἀπὸ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἔλεγε· ἂν γένης Τοῦρκος θὰ σὲ κάμω πρῶτον τοῦ παλατίου μου, καὶ θὰ σοῦ δώσω πλοῦτον πολύν, καὶ δόξαν καὶ τιμὴν. Ὁ δὲ Μάρτυς λαμπρᾶ τῇ φωνῇ ἐνόησεν· Ἐγώ, πλοῦτον, καὶ δόξαν, καὶ τιμὴν ἔχω τὸν Χριστόν μου, ὅστις μοῦ ἔχει κατοικίαν ἐπάνω εἰς τοὺς οὐρανοὺς, δόξαν ἀμάραντον, καὶ ζωὴν αἰώνιον· αἱ δὲ ἰδικαί σου τιμαὶ καὶ δόξαι, εἶναι φθαρταί, καὶ μάταιαι, καὶ ταχέως ἀπολοῦνται ὁμοῦ μὲ ἐκείνους ὅπου τὰς ζητοῦν. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Βεζίρης, τὸν ἔπεμψεν εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ ἐπρόσταξε νὰ τὸν τιμωροῦν, καὶ μεθ' ἡμέρας τινὰς τὸν ἔβγαλαν ἀπὸ τὴν φυλακὴν, καὶ τὸν ἔστησαν ἔμπροσθεν τοῦ βήματός του, καὶ ὑπέσχετο πάλιν τὰ αὐτά. Καὶ ἰδὼν, ὅτι δὲν πείθεται εἰς τὸ θέλημά του, τὸν ἠπέιλησεν, ὅτι θὰ τοῦ κάμῃ μεγάλας, καὶ φρικτὰς τιμωρίας. Ὁ δὲ Μάρτυς ὡς παιγνία ταῦτα λογιζόμενος ἔλεγεν· ἂν καὶ μυρίους θανάτους μοὶ δώσῃς ἐγὼ τὸν Χριστόν μου δὲν ἀρνοῦμαι, ἀλλ' εἶμαι ἕτοιμος νὰ βασανίζωμαι διὰ τὸ ὄνομά του, εἰς ὅλην μου τὴν ζωὴν. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Βεζίρης, καὶ ὀργῆς μεγάλης ἐμπλησθεὶς, τῷ παρέδωκε τῷ ἐπάρχῳ νὰ τὸν ἀποκεφαλίσῃ. Ὅστις, λαβὼν τὸν μακάριον τοῦτον Σταμάτιον καὶ φέρων αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ βασιλικοῦ παλατίου, εἰς τὴν Ἁγίαν Σοφίαν, ἀπέτεμε τὴν ἁγίαν αὐτοῦ κεφαλὴν. Καὶ οὕτως ἠξιώθη ὁ μακάριος νὰ συμβασιλεύῃ μὲ τὸν Χριστόν, δι' ὃν καὶ ἐτιμήθη· οὗ ταις πρεσβείαις τύχοιμεν ἅπαντες τῶν οὐρανίων ἀγαθῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς εὐρέσεως τῶν τιμίων λειψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων ἐν Μεγάροις, Σεραφείμ, Δωροθέου, Ἰακώβου, Δημητρίου, Βασιλείου, καὶ Σαράντου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Δανιήλ, ὁ ἐκ Τσιοτίου (Φαρκαδόνα) καταγόμενος, καὶ ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Μεγάλου Μετεώρου ἀσκήσαντος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἐκ Τσιοτίου ἀπῆλθες θεοφόρε,

Καὶ ἐν τῷ βράχῳ ἀνῆλθες θεηγόρε,

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ
Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

16-08-2021 ΟΡΘΡΟΣ ἉΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

Καταβασίες εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.

Ἦχος $\frac{\text{Π}}{\text{ϩ}}$ Πα

ᾠδὴ α' $\frac{\text{Π}}{\text{ϩ}}$ Πε ποι κιλ με νη τη θει α δο

ο ζη Δ η ι ε ρα και ευ κλε ης Παρ θε

νε μνη μη σου $\frac{\text{Π}}{\text{ϩ}}$ παν τας συ νη γα γε το προς

ευ φρο συ νην τους πι στους ε ζαρ χου σης Μα ρι

αμ $\frac{\text{Π}}{\text{ϩ}}$ με τα χο ρων και τυμ πανων τω σω α δον

τας Μο νο γε νει εν δο ξως ο τι δε δο ο ζα α

σται $\frac{\text{Π}}{\text{ϩ}}$

ᾠδὴ γ' $\frac{\text{Π}}{\text{ϩ}}$ Η δη μι ουρ γι κη και συ νε

κτι κη των α παν των Δ Θε ου σο φι α και

δυ ναμις $\frac{\text{Π}}{\text{ϩ}}$ α κλι νη α κρα δαν τον την εκ

κλη σι αν στη ρι ζον Χρι στε Δ μο νος γαρ ει

Ὁ ἀ' χορός
α γιος Δ α να
ο εν α γι ο ις Δ α να

παυ ο ο με ε νος π

Ωδή δ'. Π
π ρ η η σεις προ φη των και αι νιγ μα

τα Δ την σαρκω σιν υ πε φηναν π την εκ Παρ

θ ε νου σου Χρι στε φεγ γος α στρα πη ης σου Δ εις

φω σ ε θ νων ε ξε λευ σε σθαι π και φω νει σοι

α βυ σ σο ο ος εν α γα λ λι α α σει Δ τη δυ

να μει σου δο ξα Φι λα αν θρω ω πε π

Ωδή ε'. Π
π το θει ει ον και αρ ρη τον κα α αλ

λος Δ των α ρε των σου Χρι στε ε δι η

γη σομαι π εξ α ι δι ου γαρ δο ξης

συ να ι δι ον ^Δ και ε νυ πο στα τον

λα αμ ψα σα παυ γασμα ^π παρ θε νι κης απο

γαστρος τοις εν σκο ο τει και σκι α ^π σω

μα τω θεις α νε τει λας η η λι ι ος ^π

Ωδή στ'.

^π ^Π Ἁ λιον πον το γε νες ^Δ κη τω

ον εν το σθι ον πυρ ^Δ της τρι η με ρου τα φη

ης σου ην προ ει κο νισμα ^π ου Ι ω νας

υ πο φη της α να δε δει κται ^Δ σε σω

σμε νος γαρ ως και πρου πε πω το α σι νης

ε βο ο α ^Δ θυ σω σοι με τα φω νης αι νε

σε ως Κυ υ ρι ι ε ^π

Ὠδὴ ζ'

^Π ^π τα μω θυ μω τε και πυ ρι ^Δ

θειος ε ερωσαν τι τατ το ο με νος ^π το

με εν πυρ ε δροσιζε ^Δ τω θυ μω δε ε

γε ε λα ^Δ θε ο πνευστω λογι κη ^π τη των ο

σι ων τρι φθογ γω λυ υ υ ρα αν τι φθεγ

γο ο με νος ^π μου σι κοις ορ γανοις ^π εν

με σω φλο γος ^Δ ο δε δο ζα σμε ε νος των πα

τερων και ημων Θε ος ευ λο γη τος ει ^π

Ὠδὴ η'

^Π ^π Ἄι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

σκυ νου μεν τον Κυ ρι ον ^Δ

^Π ^Δ Φλο ο γα δρο σι ζου σαν ο σι ι ι ους ^Δ

δυσ σε βεις δε κα α τα φλε γου σαν Αγ γε
λος Θε ου ο παν σθε νης ε δει ζε παι σι ζω αρ
χι κην δε πη γην ειρ γα σα το ο την Θε ο το ο
κον φθο ραν θα να του και ζω ην βλυ στα
νου σαν τοις μελ πουσι τον Δη μι ουρ γον
μονον υ μνου ου μεεν οι λε λυ τρω με ε νοι
και υ πε ρυ ψου ου μεν εις παν τας τους αι
ω ω να α ας

Τήν Θεοτόκον καί Μητέρα

16-08-2021 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

Τιμωτέρα πρώτου ἤχου.

Ἦχος $\frac{\Gamma}{\rho}$ Πα^ρ

Στίχος α' $\chi^{\Gamma M}$
 π^{ρ} Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον

Κυ υ ρι ον π^{ρ} και η γαλ λι α σε το

$\chi^{\Gamma M}$
πνευ μα μου Δ ε πι τω Θε ω τω σω τη ρι

μου Δ

π
 Δ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βει ει ει ειμ και εν δο ζο τε ε ραν Δ α

συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ Δ την α δι α

φθο ρως Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν π^{ρ} την ον τως

π N π
Θε ο το κον Σε με γα λυ νο μεν π^{ρ}

Στίχος β' $\chi^{\Gamma M}$
 π^{ρ} Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα

πει νω σιν της δου λης αυ του ^πϩ ι δου γαρ α
πο του νυν ^χ ^πϩ μα κα ρι ου σι με πασαι αι
γε νε αι ^Δ ^Α
^Π ^Δ ^Α Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
βει ει ει ειμ και εν δο ζο τε ε ραν ^Δ ^Α α
συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ ^Δ ^Α την α δι α
φθο ρως ^Δ ^Α Θε ον Λο γον τε κου σαν ^πϩ την ον τως
^Π ^Ν ^Π ^πϩ
Θε ο το κον Σε με γα λυ νο μεν ^πϩ
Σπίχος γ' ^χ ^Μ ^πϩ ^Π ^πϩ
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει
α ο δυ να τος και α γι ον το ο
νο μα αυ του ^πϩ και το ε λε ος αυ του ^χ ^Δ ^Α

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις
αυ τον ^ΔΑ
^Π ^ΔΑ ^Π ^ΔΑ ^Π ^ΔΑ ^Π ^ΔΑ ^Π ^ΔΑ
την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
βει ει ει ειμ και εν δο ζο τε ε ραν ^ΔΑ α
συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ ^ΔΑ την α δι α
φθο ρως ^ΔΑ Θε ον Λο γον τε κου σαν ^ππ την ον τως
^Π ^Ν ^Π ^ππ
Θε ο το κον Σε με γα λυ νο μεν ^ππ
Σπ ^δ ^χ ^Μ ^ππ ^Π ^ππ ^ππ ^ππ ^ππ
ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο
νι αυ του ^ππ δι ε σκορ πι σεν ^χ ^ππ ^ππ ^ππ
φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των
^Π ^ΔΑ ^Π ^ΔΑ ^Π ^ΔΑ ^Π ^ΔΑ ^Π ^ΔΑ
την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βει ει ειειμ και εν δο ζο τε ε ραν ^Δ α συγ

κρι ι τως των Σε ρα φειμ ^Δ την α δι α φθο

ρως ^Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν ^π την ον τως Θε

ο το κον Σε με γα λυ νο μεν ^π

Στίχος ε' ^π ^Μ ^Γ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων

και υ ψω σε τα πει νους ^π πει νων τας ε

νε ε πλη σεν α γα θων ^π και πλου τουν τας ε

ζα πε στει λε κε νους ^π

^Μ ^Π ^π την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^π

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ ^Μ ^Π την α δι α φθο ρως ^π Θε ον Λο γον

τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο το κον Σε με γα λυ

^N ^Π

νο μεν ^π

Στίχος στ' ^χ ^π Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

δος αυ του μνη σθη η ναι ε λε ε ε ους ^π ^Γ κα

θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας η

μων ^Γ ^χ ^π τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του

ε ως αι ω νος ^Γ ^π

^M ^Π ^Γ ^π την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ

^Γ ^π και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε

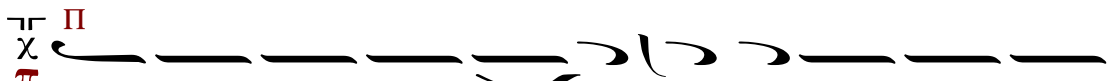
^M ^Π ^Γ ^π ρα φειμ ^π την α δι α φθο ρως ^π Θε ον Λο

γον τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο το κον Σε με γα

^N ^Π
λυ νο μεν ^π₉

Εἶτα ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς Θ' ὥδῃ τῶν Καταβασιῶν.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα

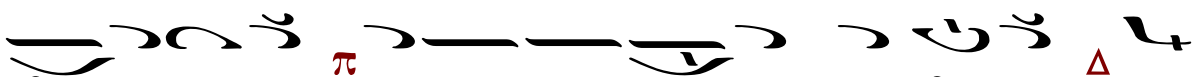
^π₉ ^Π
^π₉ Ἄι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι

λο με εν σε την μονην Θε ο το κον ^π₉

^π₉ ^Π
^π₉ Νε νι κην ται της φυ σε ως οι ο ο ροι

εν σοι Παρ θε νε α χραν τε ^π₉ παρ θε νευ ει γαρ το

κος ^π₉ και ζω ην προ μνη στε ευ ε ται

θα νατος ^π₉ η με τα το κον Παρ θε νος ^Δ₉ και

με τα θα να τον ζω σα ^π₉ σω ω ζοις α ει Θε

ο το κε την κλη ρο νο ο μι ι α αν σου

ου ου ου ^π₉

Ἐξαποστειλάρια.

Ἦχος γ'. Ἀπόστολοι ἐκ περάτων.

Ο σύλλογος μοναζόντων, τῶν ἱερέων ὁ χορός, καὶ ἡ πληθὺς φιλεόρτων, θεῖον Γεράσιμον φαιδρῶς, τὸ νεοστήρικτον κλέος, ᾧδαῖς ὑμνήσωμεν πάντες.

Ὅμοιον.

Τὸ σκῆνός σου θεοφόρε, τὸ δοξασθὲν παρὰ Θεοῦ, καὶ ἀρετῶν θεῖον σκεῦος, καὶ θαυματόβρυτον δοθέν, σέβομεν πόθῳ τελουῦντες, τὴν σεβασμίαν σου μνήμην.

Ὅμοιον.

Υπέρμαχον ἐν κινδύνοις, καὶ ἀντιλήπτορα θερμόν, ἐν θλίψεσι θεοφόρε, Γεράσιμε καὶ προστάτην, πρὸς τὸν Θεὸν σὲ πλουτοῦντες, τὸν στεφοδότην ὑμνοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Απόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθημανῆ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα, καὶ σὺ Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

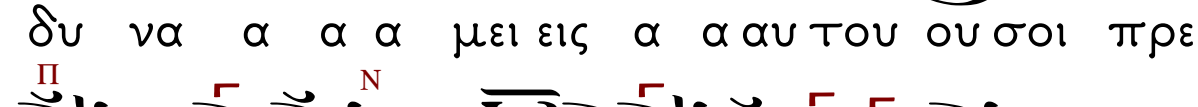
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

ᾠχος λδ Νη

^{τχ} ^ν ^N ^M
 Πα α α σα πνο η αι νε ε σα α τω ω
 τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι
 νει ει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ τω
 ω ω ω ων ου ρα νω ω ων αι αι νει
 ει ει τε αυ τον ε ε εν τοι οι οι οις υ
 ψι ι στοις σοι πρε ε πει ει υ υ μνος τω
 ω ω ω ω Θε ε ε ε ω
 αι νει ει ει τε αυ τον πα α α αν
 τες οι Α αγ γε λοι οι οι α α α αυ του
 αι νει ει ει τε αυ τον πα α σαι αι

 δυ να α α α μει εις α αυ του ου σοι πρε

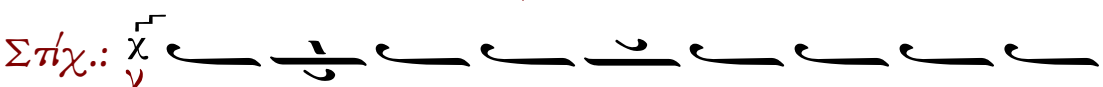

 πει υ υμνος τω ω ω ω Θ ε ε ε ε ω

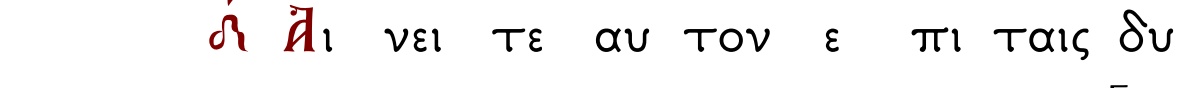
Αἶνοι.

ᾠχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου.

Στίχ.:

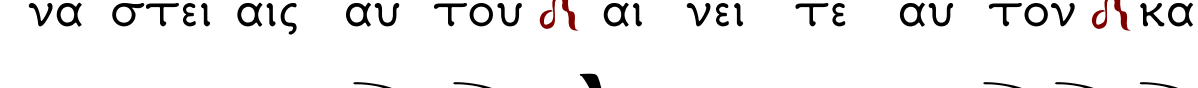
 Ἄι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ

 να στει αις αυ του Ἄι νει τε αυ τον Ἄι κα

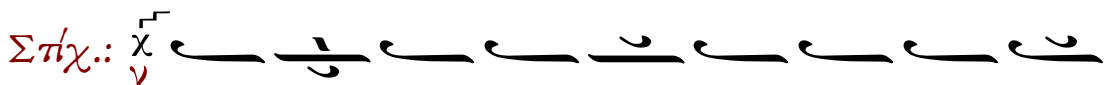

 τα το πληθος της με γα λω νυ η νης αυ

 του Ἄι

Πάτερ θεόφρων Γεράσιμε, τῆς ἰσαγγέλου
 ζωῆς, τὸ νεόσδοτον δώρημα, καὶ τὸ
 νεοκόσμητον, μοναζόντων θησαύρισμα, τῶν
 ἀσκητῶν τε, τὸ νεοστήρικτον, καύχημα πέλων,
 πάντας πρὸς αἴνεσιν, προσκαλεῖς θεσπέσιε διὸ
 τὴν σὴν, μνήμην ἐορτάζοντας, ἡμᾶς περίσωζε.

Στίχ.:

 Ἄι νει τε αυ τον εν η χω σαλ

 πιγ γος **Α** αι νει τε αυ τον **Α** εν ψαλ τη ρι

 ω και κι θα ρα **Α**

Πάτερ θεόφρων Γεράσιμε, τῆς ἀρετῆς ἐραστής, γεγονῶς ὠφθης ἅπασι, δωρεῶν τοῦ Πνεύματος, ἱερὸν οἰκητήριον, κατορθωμάτων, θαῦμα ἐξάισιον, προτερημάτων, θησαυρὸς μέγιστος· ὅθεν τελοῦμέν σου, ἐν ὠδαῖς νῦν χαίροντες πανευλαβῶς, τὴν ἡμᾶς εὐφραίνουσαν, θείαν πανήγυριν.

Σπῆχ.:
Α αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και

 χο ρω **Α** αι νει τε αυ τον **Α** εν χορ δαι αις

 και ορ γα νω **Α**

Οσιε Πάτερ Γεράσιμε, σὲ καὶ προστάτην θερμόν, καὶ ὑπέρμαχον ἔχομεν, ἐν κινδύνοις πάντοτε, πρὸς Θεὸν τὸν φιλόανθρωπον· διό σου σκῆνος, τὸ θαυματόβρυτον, περικυκλοῦντες, καθικετεύομεν, πρόφθασον Ἄγιε, τῶν δεινῶν καὶ θλίψεων ρῦσαι ἡμᾶς, τοὺς προσκαλουμένους σε, θερμῶς ἐκάστοτε.

Σπχ.: $\overset{\gamma}{\chi}$
Αἰ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις

ευ η χοις $\overset{\Delta}{\alpha}$ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα

λοις αλ λα λαγ μου $\overset{\Delta}{\alpha}$ πα σα πνο η αι νε σα

α τω τον Κυ ριον $\overset{\gamma}{\alpha}$

Ὅσιε Πάτερ Γεράσιμε, έναπεφάνθης φωστήρ, Ἐκκλησίας νεόδμητος, ἀρετῶν φαιδρότητι, καὶ θαυμάτων λαμπρότητι, ὡς τοῦ Ἁγίου, Πνεύματος ὄργανον, ὡς τοῦ Δεσπότη, θεράπων γνήσιος, σκεῦος ὡς τίμιον, χάριτος θεσπέσιε τῆς τοῦ Θεοῦ, ὡς χρυσίον δόκιμον, τῆς Ἁγιότητος.

Δόξα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Π
χ̣ π̣ ρ̣
Δο ο ο ο ο ζα α Πα α τρι ι ι ι
και αι Υι ω ω και Α γι ι ι ω Πνε
ευ μα α α τι
π̣ ρ̣
π̣ ρ̣
σα αλ πι ι ι ι ι σω ω ω μεν
εν σα αλ πι γ γι ι ι α σμα α τω ω ν σκι ρ
τη σω μεν α γα λ λο ο ο με ε ε ε νοι
τη παν σε πτω πα νη η γυ υ υ ρει του ου
θε ε ο φο ο ο ο ο ρου ου Πα α α
τρος ι ε ρεις μο να ζο ο ν τες και φι λε ε
ε ο ο ο ο ρτοι τον πα νεν δο ζον κρο τη σω

με εν ε εν υ υ μνοις Ἀ ως χα ρι ι των
εμπλεεων Ἀ θου μα στως γε γε νη η η με
ε εν νον Ἀ και ου ρα νι ων δω ρε ων των του
Πνευ μα τος ε παι αι νων τοις αν θε ε σι π
τον της σε πτης Τρι α δος πιστον ι ε ρο μν
στην Ἀ συ νε λ θον τες κα τα στε ψω μεν Ἀ τον
α σκη σε ως ο δη γον προς α ρε την ε πι
σπων τα Ἀ του Ευ αγ γε λι ι ου ε ρ γα α
την Ἀ τε λει ο ο τη τι της ζω ης τον της χα ρι
τος στο λην κε κο σμη με νον π τον του Δε σπο
του γνη η σι ο ο ον δου ου ου λον χ τον θη σου

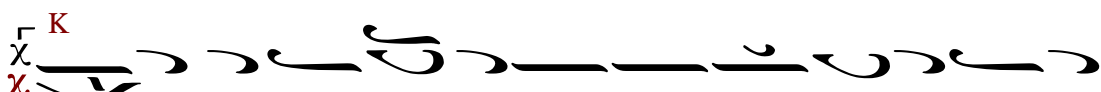

ρον τον α ει πλου τι ι ζο ο ον τα Δ τον παν
 τας εκ των δει νων α ει λυ τρου με νον χ $\dot{\eta}$ θε οσ
 δο τον προ ο οστα α α την χ $\dot{\eta}$ εγ κω μι α ζον
 τες ου ου τως ει ει πω ω ω μεν π $\dot{\eta}$ θε ο λη
 πτε ε Γε ε ρα α α σι ι ι ι με χ $\dot{\eta}$ προ
 φθασον ε ξε λου η η η μας χ $\dot{\eta}$ της ε νε στω
 σης α α α να αγ κης Δ και ρυ σαι την νη σο
 ο ον σου Δ πα ση η η ης κα κω ω ω σε ε
 ω ω ω ως Δ

16-08-2021 ΟΡΘΡΟΣ ἉΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

σιν ^πω και πρε σβε ε ευ ει α δι α α λει
ει ει πτωσ ^χιδω ρη θη ναι τη οι κου με νη
η ει ει ρη η νην ^Δκαι με ε γα ε ε λε
ος ^Δ

Δοξολογία Μεγάλη εἰς ἦχον πλ. α'.
Ἐπιλογές.

Ἦχος λη Πα

δοξα σοι τω δειξαν τι το φως δοξα εν υ

ψι ιστοις θεω και επι γης ειρηνη

νη εναν θρωποις ευδοκία

μνουμεν σε ευλογουμεν σε προσκυ

νου μεν σε δοξολογουμεν σε ευχαρι

στου μεν σοι δια την μεγααλην σου δο

ξαν

κυριε βασιλευ επουρανιε θε

ε πατερ παντοκρατορ κυριε γιε

μονο γενες Ι η σου Χριστε και Α γι ον

Πνευ μα x
q

^κ
x
q **Κ**υρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου

ο Υι ο ος του Πα τρος ^{γ'} ο αι αι ρων την α

μαρ τι ι αν του κο σμου ^q ε λε η σον η μας

ο αι αι ρων τας αμαρ τι ι ας του κο σμου ^q

^κ
x
q **Π**ροσ δε ζαι την δε η σιν η μων ^{γ'} ο

κα θη με νος εν δε ζι α α του Πα τρος και

ε λε η σον η μας x
q

^κ
x
q **Ο** τι συ ει μο νος Α γι ος Συ

ει μο νος Κυ ρι ος ^{γ'} Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ζαν Θε ου Πατρος α μην x
q

^κ
x q **Κ**αθ ε καστηνη μεραν ευ λο γη σω

σε ^{γ'}
η και αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον

αι ω ω να ^{γ'}
η και εις τον αι ω να του αι ω

νος x
q

^κ
x q **Κ**α τα ζι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα ταυ τη ^{γ'}
η α να μαρ τη τους φυ λα χθη

ναι η μας x
q

^{Δ κ}
x q **Ε**υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των πα τε ε ρων η μων ^{γ'}
η και αι νε

το ον και δε δο ζα σμε ε νον το ο νο μα α

σου εις τους αιωνας αμην x
q

^x_q Γενοιτο Κυριε το ελεος σου εφ

η μας ^{γ'}καθαρην ηλπιισαμεν ε

πι σε x
q

^{Δ Κ}
^x_q Ευλογητοος ει Κυριε διδα

ζον μεταδικαιωματα σου (τρεις)
x
q

^Κ
^x_q Κυριε καταφυγη γενηθης η

μιν εν γενεα και γενεα ^x_q εγω

ειπα Κυριε ελεησον με ^{γ'}ημισαι

την ψυχη μου οτι ημαρτον σοι x
q

^Κ
^x_q Κυριε προς σε κατεφυγον διδαζοον

με ^{γ'} **ἡ** του ποι ειν το θελημα σου ^{γ'} **ἡ** ο τισυει

ἡ ο Θεος μου x
q

^x ^q **Ο** τι πα ρα σοι πηγη ζω ης εν τω φω

τισου ο ψομεθαφως x
q

^κ ^x ^q **Π**α ρα τεινον το ε λε ος σου ου τοις γι

νωσκουσι Σε ^x ^q **Ἄ** γιος ο Θεος ^{γ'} **ἡ** Α γιος Ι

σχυ ρος ^{γ'} **ἡ** Α γι ος α θα να τος ε λε

η σον η μας ^x ^q (τρεις) x
q

^κ ^x ^q **Δ**ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι x
q

^κ ^x ^q **Κ**αι νυν και α ει ^{γ'} **ἡ** και εις τους αι ω

νας των αι ωνων α μην

κ
ρ

^κ
κ ρ Ἄ γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας
κ
ρ

Ἄσματικόν.

^κ
κ ρ Ἄ γι ι ι ος ο Θε ε ε ος ς

^κ
κ ρ Ἄ α α γι ι ος Ι ι σχυ υ υ

ρος
κ
ρ

^κ
κ ρ Ἄ γι ος Α α θα να α τος ε ε λε η

^κ
κ ρ η σο ο ο ν η η η η μα α α ας

κ
ρ

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος 4^ο Πα^ο

Γ^π Π
π⁹ Γεν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε
φυ λα ζας Δ εν τη Κοι μη σει τον κο σμον ου
κα τε λι πες Θε ο το κε π⁹ Με τε στης προς
την ζω ην Δ μη τηρ υ παρ χου σα της ζω
ης Δ και ταις πρε σβει αις ταις σαι αις λυ τρου με
νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η μω ω ω ω ν π⁹

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

ᾠχος λ' αὐτῆς Νῆ

1. **Κυριε ελεεησον**

2. **Κυριε ελεεησον** ⁶λ

3. **Κυριε ελεεησον** ^αΔ

4. **Κυριε ελεεησον** ^αΔ

5. **Κυριε ελεεησον** ⁶λ

6. **Κυριε ελεεησον** ^αΔ

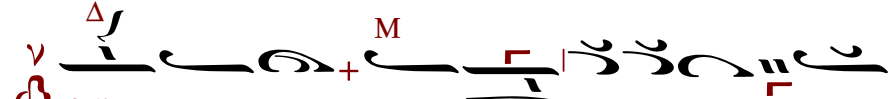

ΕΤΕΡΑ

1. **Κυριε ελεεηησον**

2. **Κυριε εελεεηησον** ⁶λ

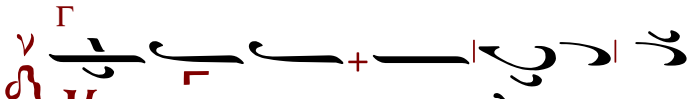

3. **Κυριε ελεηησον** ^αΔ

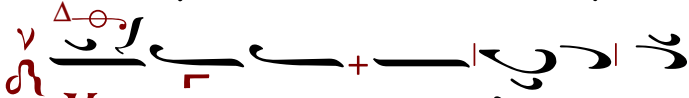

16-08-2021 ΟΡΘΡΟΣ ἉΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

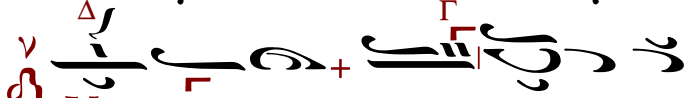

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν

5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
 Κοι Κυ ρι ε

16-08-2021 ΟΡΘΡΟΣ ἉΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

Ἀντίφωνον α΄.

ᾠχος ≡ Δι

^Γ
χ̣ ≡ Δ
α̣ μη η ην ≡ Δ

Στίχος α΄. ^{χ̣}
α̣ λα λα ζα τε τω Θε ω

πα σα η γη ≡ Δ

^{χ̣} ^M Δ
α̣ ταις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω ^B

τερ σω σον η μας ≡ Δ

Στίχος β΄. ^{χ̣}
α̣ ζο μο λο γει σθε αυ τω ≡ Δ

^M
αι νει τε το ο νο μα α αυτου ≡ Δ

^{χ̣} ^M Δ
α̣ ταις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω ^B

τερ σω σον η μας ≡ Δ

Στίχος γ΄. ^{χ̣} ^M
α̣ εν πο λει Κυ ρι ου των δυ

να μεων εν πο ολει Θε ου ημων

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

Σπίχος δν. Γενηθη εν ειρηνη

ο το ποσαυτου και το κατοικητηρι

ον αυτου εν Σιων

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

Ἀντίφωνον β΄.

^Γχ̄ ^Μ **Δ** ^Δ **Α** μη η ην ^Δ

Στίχος α΄. ^Γχ̄ **Δ** ^Δ **Α** γα πα Κυ ρι ος τας πυ

^Γ **Δ** ^Δ **Α** λας Σιων ^Δ ^Δ **Α** υ περ παντα τα σκη νω μα τα Ι

α κωβ ^Δ

^Γχ̄ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ **Δ** ^Δ **Α** ω στον η μα ας Υι ε Θε ου ^Δ ο εν

^Β ^Δ ^Μ ^Δ ⁺ **Δ** ^Δ **Α** γι ι ι οισ θ αυ μα στος ^Δ ψα λ λον τας σοι

^Γ ^Δ α λ λη λου ι α ^Δ

Στίχος β΄. ^Γχ̄ ^Μ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ **Δ** ε δο ζα σμε να ε λα λη

^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ θη πε ρι σου ^Δ η πο λις του ου Θε ου ^Δ

^Γχ̄ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ **Δ** ^Δ **Α** ω στον η μα ας Υι ε Θε ου ^Δ ο εν

^B ————— ^Δ ————— ^M +
Α γι ι ι ο ι ς θ α υ μ α ς τ ο ς ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι

^Γ ^Δ ————— ^Δ
α λ λ η λ ο υ ι α

Στίχος γ'. ^χ ^M —————
^Δ **Ο** Θ ε ο ς ε θ ε μ ε λ ι ω

————— ^Δ
σ ε ν α υ τ η ν ε ι ς τ ο ν α ι ω ν α

^χ ^Δ ————— ^Γ ^Δ ^Γ —————
^Δ **Κ** ω σ ο ν η μ α ς γ ι ε Θ ε ο υ ο ε ν

^B ————— ^Δ ————— ^M +
Α γι ι ι ο ι ς θ α υ μ α ς τ ο ς ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι

^Γ ^Δ ————— ^Δ
α λ λ η λ ο υ ι α

Στίχος δ'. ^χ ^M —————
^Δ **Η** γ ι α σ ε τ ο σ κ η ν ω μ α

————— ^Δ
α υ τ ο υ ο γ ψ ι σ τ ο ς

^χ ^Δ ————— ^Γ ^Δ ^Γ —————
^Δ **Κ** ω σ ο ν η μ α ς γ ι ε Θ ε ο υ ο ε ν

^B ————— ^Δ ————— ^M +
Α γι ι ι ο ι ς θ α υ μ α ς τ ο ς ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι

αλ λη λου ι α

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι αι

ω νας των αι αι ω νων α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος

του Θε ου α θνατος υ πα α α αρχων

και κα τα δε ξα με νος δι α την η με

τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι

εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει

παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σ ε

16-08-2021 ΟΡΘΡΟΣ ἉΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

van θρωπη σας ⁶ σταυρωθεις τε Χριστε
ο Θεος ^Δ θανατωθι να τον πατη σας
ει εις ων ^χ της Α γι ας Τρι αδος ^Μ συν
δοξα ζο ο μενος τω Πατρι ^Β και τω Α
γι ω Πνευματι ^χ σωσον η μα ^{Γ Δ} α ας ^Δ

Εἶτα τὸ γ' Ἀντίφωνον.

ᾠχος 4 Πα

Στίχος α'. $\overline{\chi}$
 $\overline{\pi}$
 $\overline{\eta}$ **Θ** τοι μη η καρ δι α μου

$\overline{\chi}$
 $\overline{\pi}$
 $\overline{\eta}$ ο Θε ος $\overline{\delta}$ ε τοιμη $\overline{\delta}$ η καρ δι α μου $\overline{\delta}$

Ἀπολυτίκιον

$\overline{\pi}$
 $\overline{\eta}$ **Π** **Θ**ν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε

$\overline{\delta}$ φυ λα ζας $\overline{\delta}$ εν τη Κοι μη σει τον κο σμον ου

$\overline{\pi}$
 $\overline{\eta}$ κα τε λι πες Θε ο το κε $\overline{\pi}$ με τε στης προς

$\overline{\delta}$ την ζω ην $\overline{\delta}$ μη τηρ υ παρ χου σα της ζω

$\overline{\delta}$ ης $\overline{\delta}$ και ταις πρε σβει αις ταις σαι αις λυ τρου με

$\overline{\pi}$
 $\overline{\eta}$ νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η μων $\overline{\pi}$

Στίχος β'. Τι ανταποδώσω τῷ Κυρίῳ περι πάντων ὧν ανταπέδωκέ μοι;

Στίχος γ'. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Ἀπολυτίκιον

^π_χ
^π₉ **Ε**ν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε
φυ λα ζας **Δ** εν τη Κοι μη σει τον κο σμον ου
κα τε λι πες Θε ο το κε ^π₉ με τε στης προς
την ζω ην **Δ** μη τηρ υ παρ χου σα της ζω
ης **Δ** και ταις πρε σβει αις ταις σαι αις λυ τρου με
νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η μω ω ω ω ^π₉

Εἰσοδικόν

Δε εὐ τε προ σκυ νη σω μεν και προ ο
σπε ε σω ω με εν Χρι στω ω ω ω
σω ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
α γι ι ι ο ις θ α αυ μα στο ο ο ο ος
ψ α λ λ ο ν τ α σ σ ο ι α λ λ η λ ο υ ο υ ι α

Ἀπολυτίκιον

^χ
^π
⁹ Ἐν τῇ Γεννησί τῆν παρθενίαν ε
φυλάξας ^Δ
^Δ ἐν τῇ Κοιμησί τὸν κόσμον οὐ
κατέλιπες Θεοτόκε ^π
⁹ μετέστης πρὸς
τὴν ζωὴν ^Δ
^Δ μητρυπαρχούσας τῆς ζω
ῆς ^Δ καὶ τὰς πρεσβείαις τὰς σαιαῖς λυτρούμε
νη ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν ^π
⁹

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

ᾠχος 4 Πα

^χ_π^π₉ +
των πιστων σε προστατην και τα χυναν

τι λη πτο ρα ^Δο σι ω τα τε Πα ατερ θε

ο φο ρε Γε ρα σι με ^π₉ α νε δει ξε Θε ο ος

ε πι γης ^Δο παντων των ον των κη δε μων ^π₉

θε ρα πευ εις γαρ σω μα α των ^Δκαι ψυ χων τα

πα θη τη ση χα ρι τι ^π₉ δο ζα τω σε δο

ζα σαν τι λαμ πρως ^Δδο ζα τω σε ε θαυ μα

στω σαν τι ^Δδο ζα τω ε νε ρ γουν τι

δι α σου πα σιν ι ι α α μα τα ^π₉

ᾠχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ἰων Τρι κα λων τον γονον Κεφαλ ληνων
το κλε ι σμα Δ Ο μα λων Μο νησ των προ στα
α την σε ευ φη μου μεν Γε ρα σι με π ε
βι ω σας γαρ εν τη δε τη ζω η Δ ως αγ γε
λος ου ρα νι ος Θεου π δι ο δο ξησ η ζι ω ω
θη Δ και α φθαρ σι ας σω μα σου το παν
τι μον π δο ο ζα τω σε δο ζα σαν τι Χρι στω
 Δ δο ζα τω σε ε α φθαρ τω σαν τι Δ δο ζα
τω δω ρη σα με νω σε πι στοις πρε σβυν
α α κοι οι μη η τον π

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

ἈΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΤΗΣ 16/08
Προκείμενον. ᾠχος δ΄.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου.

Στίχ. Ἡ σωτηρία σου ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό μου.

Πρὸς Τιμόθεον Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **3:13-16, 4:1-5**

Τέκνον Τιμόθεε, οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ταῦτά σοι γράφω ἐλπίζων ἐλθεῖν πρὸς σε τάχιον· ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἣτις ἐστὶν ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος, στῦλος καὶ ἐδραίωμα τῆς ἀληθείας. Καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ. Τὸ δὲ Πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων,

ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυστηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν, κωλυόντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν. Ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον· ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντεύξεως.

Ἀλληλούϊα. (γ') ᾠχος δ'.

Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών.

Στίχ. Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Κωνσταντίνου Πρίγγου,

Ἄρχοντας Πρωτοψάλτου τῆς Μ.Τ.Χ. Ἐκκλησίας.

Ἦχος 4̣ Πα̇

Ἑκτασις. 2 - 6'

Ἄ α α α α α α α α
 α α α α α μη η η η η η η η η
 Ἄ νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 α νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ε τον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

το ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι

ι ι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε εκ τω ωων ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ρα α αα ε ε εκ των ου ου ου

ου ου ου ου ρα α α νω ω ω ωων Αλ

16-08-2021 ΟΡΘΡΟΣ ἉΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

λη η λου ου ι ι ι α α α α α α α α
λα α α α α

π
9

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος $\overline{\text{Δ}}$ Δι

$\overline{\text{Χ}}$
 $\overline{\text{Δ}}$ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν $\overline{\text{Δ}}$ ε
λαβομεν Πνεύμα ἐπουράνιον $\overline{\text{6}}$ εὐρο
μεν πῆστιν ἀληθῆ $\overline{\text{Δ}}$ ἀδιαιρέτων Τρι
αδὰ προσκυνοῦσθε $\overline{\text{6}}$ αὐτὴ γὰρ
ἡ ἡμᾶς $\overline{\text{Ζ}}$ ἐσωσέν $\overline{\text{6}}$ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ $\overline{\text{Δ}}$

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί.

Ἦχος $\overline{\text{Δ}}$ Δι

$\overline{\text{Χ}}$
 $\overline{\text{Δ}}$ Ἄμην ἀμην ἀμην $\overline{\text{Δ}}$ εἰς ἀφῆσιν
ἀμαρτιῶν $\overline{\text{Δ}}$ καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰ
ωνίων $\overline{\text{Δ}}$

Πληρω θη τω στομα ημων
αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρησον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο ληντην η
μεραν με λε ταν την δι και ο συνην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἶη τὸ ὄνομα.

ᾠχος Ἄξι

^M ^A ^Δ το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον ^B α πο του νυν και ε

(Δίς)

^{ζ'} α πο του νυν και ε ως του

^Γ ^Δ
αι ω ω ω νο ο ος

^Γ ^Δ ^Δ
α ζον τα η μας ^Δ Κυ ρι ε φυ λατ τε ^Δ

^Γ ^{χ'} ^Δ
ει ει εις ^Δ πολ λα ε ε τη ^{χ'} η η ^Δ

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἰεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.